

ความชุกและปัจจัยทำนายภาวะซึมเศร้าและโรคซึมเศร้าในพระสงฆ์อาพาธด้วยโรคトイเรื้อรังที่เข้ารับการฟอกเลือดในโรงพยาบาลสงฆ์

จุฑามาศ โกสียะกุล พบ.*, อันธิมา สายบุญศรี พย.บ.**

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาหาความชุกและปัจจัยทำนายภาวะซึมเศร้าและโรคซึมเศร้าในพระสงฆ์อาพาธโดยไตรภูมิเรื่องรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดในโรงพยาบาลสงฆ์

วิธีการศึกษา ศึกษาหาภาวะซึมเศร้าและโรคซึมเศร้าในพระสงฆ์อาพาธโดยไตรภูมิเรื่องรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดในโรงพยาบาลสงฆ์ จำนวน 68 รูป โดยใช้แบบสัมภาษณ์ประเมินภาวะซึมเศร้า Thai version Patient Health Questionnaire (PHQ-9) ทำการศึกษาหาค่าความชุกของภาวะซึมเศร้า โดยใช้จุดตัดของ $\text{PHQ-9} \geq 9$ คะแนนบ่งชี้ถึงภาวะซึมเศร้า (depression) และใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อวินิจฉัยโรคซึมเศร้า Thai version of the Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.) ส่วนที่ A,B,C ตามหลักเกณฑ์การวินิจฉัยโรคทางจิตเวช DSM-IV วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทำนายภาวะซึมเศร้าโดยใช้สถิติ logistic regression

ผลการศึกษา พระสงฆ์อาพาธโดยไตรภูมิเรื่องรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดในโรงพยาบาลสงฆ์จำนวน 68 รูป อายุเฉลี่ย 46.88 ปี จากการประเมินโดยใช้ PHQ-9 พบว่ามีภาวะซึมเศร้าทั้งหมด 29 รูป คิดเป็น ร้อยละ 42.6 และเมื่อประเมินโดยใช้ M.I.N.I. พบว่าเข้าได้กับเกณฑ์การวินิจฉัยโรคซึมเศร้า 10 รูป คิดเป็น ร้อยละ 42.6 และเมื่อประเมินโดยใช้ Major depressive episode, suicidal risk current 5 รูป (ร้อยละ 7.35) และ Major depressive episode, with melancholic feature, suicidal risk current 5 รูป (ร้อยละ 7.35) และพบว่าปัจจัยทำนายภาวะซึมเศร้าอย่างมีนัยทางสถิติ ($P < 0.05$) ได้แก่ ระดับอัมโมโนคลอโรเจตติก และระดับอัลบูมินในเลือด

สรุป ในพระสงฆ์อาพาธโดยไตรภูมิเรื่องรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดในโรงพยาบาลสงฆ์ พบว่า มีภาวะซึมเศร้าและโรคซึมเศร้า ร้อยละ 42.6 และ 14.7 ตามลำดับ สำหรับปัจจัยทำนายภาวะซึมเศร้า และโรคซึมเศร้าอย่างมีนัยทางสถิติ ได้แก่ ระดับอัมโมโนคลอโรเจตติกและระดับอัลบูมินในเลือด ตั้งนั้นการเฝ้าระวัง และการติดกรองภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยกลุ่มนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็น

คำสำคัญ ภาวะซึมเศร้า โรคซึมเศร้า ความชุก ปัจจัยทำนาย

สารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 2554; 56(1): 81-90

* กลุ่มงานจิตเวช โรงพยาบาลสงฆ์

** กลุ่มภารกิจบริการวิชาการ โรงพยาบาลสงฆ์

The Prevalence of Depression State and Major Depressive Episode and Associated Factors in Hemodialytic Priest, Priest Hospital

Jutamas Kosiyakul M.D.* , Unticha saiboonsri RN.**

Abstract

Objectives: To study the prevalence and associated factors of depression state and major depressive episode in hemodialytic priest at the Priest Hospital.

Method: Sixty- eight hemodialytic priests were assessed by psychiatric nurses using the Thai version of the Patient Health Questionnaire (PHQ-9). The Prevalence of depression was determined by using PHQ-9 at the cut- off point of ≥ 9 for depression and assessed by the Thai version of the Mini International Neuropsychiatric Interview (M.I.N.I.) to diagnose Major depression episode (part A,B,C). Data analysis used percentage mean and standard deviation and tested for association between depression and risk factors by logistic regression.

Results: There were 29 patients (42.6%) from a total of 68 patients (mean age 46.88 years), who met the criteria for depression from PHQ-9. From M.I.N.I., the prevalence of major depressive episode was 10 patients (14.7%): major depressive episodes, with current in suicidal risk in 5 patients (7.35 %) and major depressive episodes, with melancholic features, and current suicidal risk in 5 patients (7.35 %). Hematocrit level and albumin level in blood were the only two factors associated with depression. ($p < 0.05$)

Conclusion: The prevalence of depression states and major depressive episode in hemodialytic priest were 42.6 % and 14.7 %. Hematocrit level and albumin level in blood were the associated factors for development of depression. Evaluation and screening for depression should be routinely administered for the benefit of hemodialytic patients.

Keywords: depression, major depressive episode, prevalence, risk factors

J Psychiatr Assoc Thailand 2011; 56(1): 81-90

* Psychiatric unit, Priest Hospital

** Educational health service, department of Priest Hospital

บทนำ

โรคไตเรื้อรังเป็นโรคที่เป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศไทย รวมทั้งประเทศไทย ในประเทศไทย สหรัฐอเมริกาได้ใช้ข้อมูลจาก The Third National Health and Nutrition Examination on Survey (HHANES III) ในการประเมินความซุกของ CKD (Chronic Kidney Disease) ในประชากรทั่วไปของ USA ทั้งหมด พบร้าความซุกของ CKD โดยรวมเท่ากับ ร้อยละ 11¹ (19.2 ล้านคน) ในประเทศไทยอยู่ในระดับเดียวกัน ได้มีการศึกษาถึงความซุกของ CKD พบร้ามี ร้อยละ 16² สำหรับข้อมูลของประเทศไทยในแบบสอบถามเชิงตะวันออกเฉียงใต้ มีการศึกษาในประชากรของประเทศไทยในปี 2542 พบว่ามีความซุกของ CKD โดยรวมเท่ากับ ร้อยละ 10.1³ ส่วนในประเทศไทยได้มีการลงทะเบียนเฉพาะผู้ป่วยที่มีการรักษาทดแทนได้ มีผู้ป่วยทั้งสิ้น 1,802 ราย ในปี พ.ศ. 2540⁴ และรายงานล่าสุดในปี พ.ศ. 2548 มีความซุกของผู้ป่วยที่รับการรักษาทดแทนได้ทั้งสิ้น 13,597 ราย คิดเป็น 236.3 คนต่อล้านประชากรโดยมีอุบัติการณ์เพิ่มขึ้นเป็น 120.8 คนต่อล้านประชากรต่อปี⁵ จะเห็นว่าความซุกและอุบัติการณ์ของผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังที่ได้รับการรักษาทดแทนได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา และมีเพิ่งร้อยละ 20 เท่านั้นที่สามารถรับการรักษาทดแทนได้ แม้จะยังไม่ทราบถึงความซุกและอุบัติการณ์ที่แท้จริงของโรคไตระหว่างสุขภาพดีในประเทศไทย เนื่องจากการลงทะเบียนการรักษาทดแทนได้ในประเทศไทย ไม่ได้รวมเอาผู้ป่วยโรคไตระหว่างสุขภาพดีที่ไม่ได้รับการรักษาทดแทนได้ไว้ด้วย

จากข้อมูลดังกล่าวคาดว่าจำนวนผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังจะสูงขึ้นเรื่อยๆ และเนื่องจากเป็นโรคทางกายที่เรื้อรัง รักษาไม่หาย จึงทำให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตหลายด้าน เช่น ความถี่ในการที่ต้องมารับการล้างไต การควบคุมอาหารและน้ำ การที่ต้องเข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาลจากภาวะแทรกซ้อนของโรคปัญหาการเงิน รวมทั้งความวิตกกังวล ความกลัวต่อ

การดำเนินของโรคที่รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่ามีความซุกของการเกิดภาวะซีมเคร้ามากขึ้นในผู้ป่วยที่ต้องทำการฟอกเลือด⁶⁻¹⁰ โดยพบได้ถึงร้อยละ 20-30 ใน ESRD (End stage renal disease)¹¹⁻¹⁵ ได้มีการศึกษาของ Cukors และคณะ¹¹ พบร้าในผู้ป่วยโรคไตที่ได้รับการฟอกเลือด พบรโรคซีมเคร้าได้ถึงร้อยละ 20 ลดคล่องกับการศึกษาของ Hedayati และคณะ¹⁴ พบรโรคซีมเคร้า ร้อยละ 21 และพบว่าระยะเวลาในการมาฟอกเลือดและการมีโรคร่วมทางกายอื่นๆ โดยเฉพาะเบาหวานยังเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดโรคซีมเคร้าได้มากขึ้น สำหรับในประเทศไทย รัฐมีบัญชีสิทธิรัตน์ และคณะ¹³ ได้ทำการศึกษาผู้ป่วยโรคไตเรื้อรัง โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ พบรอาการซีมเคร้า ร้อยละ 16.2 โดยปัจจัยที่สัมพันธ์กับภาวะซีมเคร้า ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส การประกอบอาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่เป็นโรคไตเรื้อรัง และโรคหลอดเลือดหัวใจ

จากสถิติพิพารณาพาราที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสงเคราะห์ พบร้ามีพิพารณาพาราที่ด้วยโรคไตเรื้อรังที่ต้องรับการฟอกเลือดมีจำนวนมากขึ้น โดยในปีงบประมาณ 2552 และ 2553 มีจำนวน 83 และ 84 ราย ตามลำดับ จากข้อจำกัดด้วยจำนวนคุปกรณ์ฟอกเลือดและบุคลากรทางการแพทย์เฉพาะทาง จึงทำให้มีพิพารณาพาราที่จำเป็นต้องรับการฟอกเลือดต้องถูกส่งต่อไปรักษาที่โรงพยาบาลเครือข่าย และบางรูปต้องให้การรักษาด้วยยาไปก่อนเพื่อรอดำดับการฟอกเลือด^{16,17} ดังนั้นจึงมีพิพารณาพาราจำนวนมากที่ต้องเผชิญกับผลแทรกซ้อนจากการของโรค เช่น ภาวะซีอิค ภาวะติดเชื้อ ความดันโลหิตสูง โรคหัวใจวาย ภาวะโพแทสเซียมในเลือดสูง ภาวะซีด และภาวะ uremia เป็นต้น ทำให้ต้องเข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในโรงพยาบาล ซึ่งทั้งปัจจัยจากตัวโรคเอง และจากภาวะแทรกซ้อนของโรคส่งผลให้เกิดความทุกข์ทรมานทางด้านจิตใจ เกิดความวิตกกังวล ภาวะซีมเคร้า ความลึกลับ ห้อเหินชีวิต เปื้อน่ายต่อภาวะของโรคที่ไม่สามารถ

รักษาให้หายได้ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาทางด้านจิตใจที่รุนแรงตามมา ซึ่งจะส่งผลให้มีการปรับตัวได้ไม่ดี หรือไม่ปฏิบัติตามแผนการรักษา¹⁶ ดังนั้นการศึกษานี้เป็นการศึกษาเฉพาะในกลุ่มพระสงฆ์อาพาธโรคトイเรื้อรังที่มารับการฟอกเลือด ซึ่งมีลักษณะเฉพาะกลุ่ม เช่น สถานภาพ ความเป็นอยู่ สัมพันธภาพในครอบครัว รวมถึงสถานะการเงิน ฯลฯ ที่แตกต่างจากมวลรากชาติ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการดูแลรักษา ส่งเสริมป้องกันและฟื้นฟูพระสงฆ์อาพาธกลุ่มนี้ให้เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อศึกษาหาความชุกของภาวะซึมเศร้าและโรคซึมเศร้าในพระสงฆ์อาพาธด้วยโรคトイเรื้อรังที่เข้ารับการฟอกเลือดในโรงพยาบาลสงฆ์
- เพื่อศึกษาลักษณะปัจจัยที่นำภาวะซึมเศร้าและโรคซึมเศร้าในพระสงฆ์อาพาธด้วยโรคトイเรื้อรังที่เข้ารับการฟอกเลือดในโรงพยาบาลสงฆ์

วิธีการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการสำรวจภาคตัดขวาง (cross sectional survey) โดยใช้วิธีแบบสอบถาม จัดโดยคณะกรรมการจิรยธรรมวิจัยในคนของโรงพยาบาลสงฆ์

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาคือ พระสงฆ์อาพาธโรคトイเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดในโรงพยาบาลสงฆ์ จำนวน 68 ราย ในช่วงตั้งแต่ 1 ตุลาคม - 30 พฤศจิกายน 2553

เกณฑ์ในการเข้าร่วมการศึกษา (Inclusion Criteria)

- พระสงฆ์อาพาธโรคトイเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดในโรงพยาบาลสงฆ์ มีอายุมากกว่า 20 ปี โดยรับการรักษาแบบผู้ป่วยนอก

- ไม่มีปัญหาในการสื่อสาร
 - ได้รับการฟอกเลือดอย่างน้อย 3 เดือนขึ้นไป
- เกณฑ์การคัดออกจากการศึกษา (Exclusion Criteria)

- พระสงฆ์อาพาธโรคトイเรื้อรังระยะสุดท้ายร่วมกับมีภาวะสมองเสื่อม จากการทำ cognitive screening test : Montreal cognitive assessment (MOCA) คะแนน < 25
- มีปัญหาในการสื่อสาร
- พระสงฆ์อาพาธโรคトイเรื้อรังระยะสุดท้ายที่จะได้รับการเปลี่ยนไต ในอีก 4 สัปดาห์ข้างหน้า
- พระสงฆ์อาพาธโรคトイเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการวินิจฉัยเป็นโรคทางจิตเวชมาก่อน

2. เครื่องมือในการศึกษา

2.1 แบบบันทึกข้อมูลพื้นฐาน ประกอบด้วยข้อมูลของผู้ป่วย ได้แก่ อายุ จำนวนพรวชาที่บวช ที่อยู่ ประยุกต์การศึกษา ระยะเวลาที่ป่วยโรคทางกายที่ได้รับการวินิจฉัยร่วมด้วย ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูง โรคไขมันในเลือดสูง โรคเบาหวาน โรคหัวใจ ความสมัพันธ์ในครอบครัว การมีญาติดูแลใกล้ชิดยกย่อง เป็นป่วย ระดับสีมาติคิตรีดเฉลี่ย และระดับอัลนูมินในเลือด

2.2 แบบสัมภาษณ์เพื่อค้นหาภาวะซึมเศร้า โดยใช้ Thai version patient health questionnaire (PHQ-9) ซึ่งมีคะแนน 0-27 คะแนน โดยใช้จุดตัดคะแนน ≥ 9 เป็นเกณฑ์ตัดสินว่ามีภาวะซึมเศร้า ซึ่งมีค่าความไวร้อยละ 84 และความจำเพาะ ร้อยละ 77 ซึ่ง PHQ-9 จำนวนข้อในการประเมินค่อนข้างสั้น ไม่เสียเวลาในการประเมินเมื่อเปรียบเทียบกับ screening test อื่น¹⁸

2.3 แบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างเพื่อวินิจฉัยโรคจิตเวช ตามเกณฑ์ DSM-IV โดยใช้ Mini international neuropsychiatry interview (M.I.N.I.) ฉบับภาษาไทย 19 part A, B, C

3. การวิเคราะห์ข้อมูล (Data analysis)

ตรวจสอบข้อมูลและนำมายัง SPSS Version 14 ข้อมูลที่เป็นปริมาณจะใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าความซูกคำนวณจากความถี่คิดเป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะซึ่งเคร้ากับปัจจัยที่เกี่ยวข้องใช้สถิติ binary logistic regression โดยผลการทดสอบ ถือว่ามีนัยทางสถิติเมื่อค่า $p < 0.05$

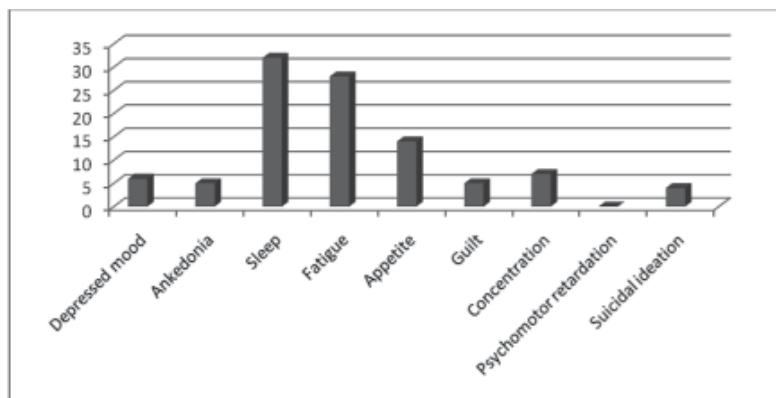
ผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่ามีพระสงฆ์อาพาธตัวยิ่งโรคไตรายเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือดทั้งหมด 68 ราย อายุเฉลี่ย 46.88 ± 13.55 ปี มีจำนวนพระชาที่บวชเฉลี่ย 13.13 ± 8.01 พระชา ระยะเวลาที่ได้รับการศึกษาเฉลี่ย 8.18 ± 3.84 ปี ระยะเวลาที่อาพาธด้วยโรคไตรายเรื้อรังเฉลี่ย 4.66 ± 4.11 ปี ที่อยู่ในกทม. และปริมณฑล ร้อยละ 45.6 ต่างจังหวัด ร้อยละ 54.4 มีโรคร่วมเป็นโรคความดันโลหิตสูง ร้อยละ 79.4 โรคไขมันในเลือดสูงร้อยละ 7.4 โรคเบาหวาน ร้อยละ 33.8 โรคหัวใจ ร้อยละ 25 สมพันธภาพในครอบครัวไม่ดีร้อยละ 19.1 ไม่มีญาติดูแลຍามอาพาธ ร้อยละ 29.4 ระดับอีมาตอคริตเฉลี่ย 27.72 ± 5.18 % ระดับอัลบูมินในเลือดเฉลี่ย 2.78 ± 0.64 gm% และพบว่ามีภาวะซึ่งเคร้าจาก PHQ-9 29 ราย (ร้อยละ 42.6) โดยมีอายุเฉลี่ย 46.28 ± 14.91 ปี มีจำนวนพระชาที่บวชเฉลี่ย 11.72 ± 7.43 พระชา พักอาศัยในกรุงเทพ และปริมณฑล 10 ราย (34.5%) ส่วนที่เหลืออยู่ต่างจังหวัด 19 ราย (65.5%) มีช่วงระยะเวลาที่ได้รับการศึกษาเฉลี่ย 7.10 ± 3.00 ปี และ มีระยะเวลาที่ป่วยด้วยโรคไตรายเรื้อรังเฉลี่ย 3.79 ± 3.47 ปี โดยมีโรคความดันโลหิตสูง 22 ราย (ร้อยละ 75.9) โรคไขมันในเลือดสูง 2 ราย (ร้อยละ 6.9) โรคเบาหวาน 13 ราย (ร้อยละ 44.8) และโรคหัวใจ 7 ราย (ร้อยละ 24.1) ในเรื่องของสมพันธภาพในครอบครัวพบว่ามีสมพันธภาพในครอบครัวไม่ดี 8 ราย (ร้อยละ

27.6) ไม่มีญาติดูแลຍามเจ็บป่วย 9 ราย (ร้อยละ 31) ระดับอีมาตอคริตเฉลี่ย 26.91 ± 4.96 % ระดับอัลบูมินในเลือดเฉลี่ย 2.97 ± 0.81 gm% ดังตารางที่ 1, 2

เมื่อพิจารณาตามรายข้อของแบบสอบถาม PHQ-9 พบร่วมกับป่วยส่วนใหญ่ที่มีภาวะซึ่งเคร้าจะตอบในหมวดอาการทางกายค่อนข้างสูง ตามแผนภูมิกราฟแท่งที่ 1 และเมื่อนำกลุ่มพระสงฆ์อาพาธที่มีภาวะซึ่งเคร้ามาสามัญชน์เชิงโครงสร้างเพื่อวินิจฉัยโรคซึ่งเคร้า ตามเกณฑ์ DSM-IV โดยใช้ M.I.N.I. จะพบว่า เข้าได้กับ Major depressive episode, suicidal risk current ถึง 5 ราย (ร้อยละ 7.35) และ Major depressive episode, with melancholic feature, suicidal risk current 5 ราย (ร้อยละ 7.35) เมื่อนำกลุ่มผู้ป่วยที่มีภาวะซึ่งเคร้าและโรคซึ่งเคร้ามาหาความสัมพันธ์กับปัจจัยทำนาย โดยใช้สมการรถถ่ายโลจิสติก พบร่วม ตัวแปรอิสระทั้ง 13 ตัวแปรนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ใช้สัญลักษณ์ *) มีเพียง 2 ตัวแปรคือ ระดับอีมาตอคริตและอัลบูมินในเลือด โดยมีค่า p -value 0.03 และ 0.02 ตามลำดับ สำหรับตัวแปรที่เหลืออีก 11 ตัวนั้นเป็นตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ อายุ จำนวนพระชาที่บวช ระยะเวลาที่ได้รับการศึกษา ระยะเวลาที่อาพาธ ที่อยู่อาศัย โรคความดันโลหิตสูง โรคไขมันในเลือดสูง โรคเบาหวาน และโรคหัวใจ รวมทั้งด้านความสัมพันธภาพภายในครอบครัวไม่ดีและไม่มีญาติดูแลຍามอาพาธ (ตารางที่ 1, 2)

หมายเหตุ จำนวนพระสงฆ์อาพาธที่ทำการศึกษาทั้งหมด เป็นพระสงฆ์อาพาธโรคไตรายเรื้อรังระยะสุดท้ายที่สามารถได้คิวการฟอกเลือดทั้งหมด ซึ่งจำกัดด้วยเครื่องฟอกเลือดที่มีอยู่ทั้งหมด 14 เครื่อง ในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการศึกษา จำนวน n ทั้งหมด = 68 รูป แม้จะมีตัวแปรอิสระ 13 ตัว ก็สามารถใช้การวิเคราะห์แบบ parametric คือ binary logistic regression ได้

แผนภูมิที่ 1 ข้อมูลรายชื่อของแบบสัมภาษณ์ PHQ-9

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาวะซึมเศร้า โดยใช้สถิติ binary logistic regression

คุณลักษณะ	ผู้ป่วยไตรายเรื้อรัง (n=68)				ผู้ป่วยมีภาวะซึมเศร้า (n=29)				P
	Min	Max	\bar{X}	SD	Min	Max	\bar{X}	SD	
อายุ (ปี)	24	78	46.88	13.55	24	78	46.28	14.911	0.166
จำนวนพรวชาที่บีบ (พรวชา)	2	34	13.13	8.011	2	30	11.72	7.425	0.557
ระยะเวลาที่ได้รับการศึกษา (ปี)	1	18	8.18	3.836	2	12	7.1	3.004	0.11
ระยะเวลาที่อาพาธ (ปี)	4/12	14	4.66	4.109	4/12	11	3.79	3.468	0.429
ระดับฮีโมโกรดิคิวติก (%)	17.4	41.9	27.72	5.184	19.5	35.2	26.91	4.96	0.033*
ระดับกลูบูมินในเลือด (mg%)	1.9	5.1	2.78	0.642	1.9	5.1	2.97	0.813	0.015*

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาวะซึมเศร้า โดยใช้สถิติ binary logistic regression

คุณลักษณะ	ผู้ป่วยไตรายเรื้อรัง (n=68)		ผู้ป่วยมีภาวะซึมเศร้า (n=29)		P
	จำนวน (รูป)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (รูป)	จำนวน (ร้อยละ)	
ทีอู่ - กรุงเทพฯ	31	45.6	10	34.5	0.761
- ต่างจังหวัด	37	54.4	19	65.5	
โรคความดันโลหิตสูง	54	79.4	22	75.9	0.227
โรคไขมันในเลือด	5	7.4	2	6.9	0.756
โรคเบาหวาน	23	33.8	13	44.8	0.152
โรคหัวใจ	17	25	7	24.1	0.616
สมพันธภาพในครอบครัวไม่มี	13	19.1	8	27.6	0.217
มีญาติดูแล yan อพาราม	20	29.4	9	31	0.328

p < 0.05

วิจารณ์

จากการศึกษาในกลุ่มพระสงฆ์อาพาธโรคไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือด ทั้งหมด 68 รูป พบว่ามีความซึ้งของภาวะซึ่งเมื่อเคร้าในระดับความรุนแรงแตกต่างกันถึง ร้อยละ 42.6 สอดคล้องกับการศึกษาในต่างประเทศที่พบภาวะซึ่งเมื่อเคร้าจากการประเมินตนเองสูงถึงร้อยละ 20-40²¹⁻²³ ภาวะซึ่งเมื่อเคร้าเป็นปัญหาที่สำคัญ เพราะทำให้คุณภาพชีวิตลดลงและเพิ่มความเสี่ยงในการเสียชีวิตจากโรคทางกายมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีภาวะซึ่งเมื่อเคร้า^{13,24,25} และจากการประเมินด้วย PHQ-9 พบว่า กลุ่มพระสงฆ์อาพาธมักจะให้คะแนนในหมวดอาการทางกายสูงกว่าหมวดอื่น ได้แก่ อาการอ่อนเพลีย ไม่มีแรง ความอยากอาหารลดลง มีปัญหานอกงาน ลดลง กับการศึกษาในต่างประเทศที่พบว่าอาการทางกายพบได้บ่อยในกลุ่มผู้ป่วยโรคทางกายที่มีภาวะซึ่งเมื่อเคร้าร่วมด้วย²⁴⁻²⁶ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ พบว่ามีภาวะซึ่งเมื่อเคร้าในพระสงฆ์ที่อาพาธด้วยโรคไตในช่วงระยะเวลาเฉลี่ย 3.79 ปี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Lopes และคณะ³⁰ ซึ่งพบภาวะซึ่งเมื่อเคร้าในผู้ป่วยไตวายระยะสุดท้ายที่มีอาการมากกว่า 1 ปี และยังพบว่า³¹ ผู้ป่วยที่ได้รับการล้างไตนานๆ ร่วมกับมีภาวะซึ่งเมื่อเคร้าจะมีอัตราการสูญเสียชีวิตมากขึ้น และต้องได้รับการรักษาในโรงพยาบาลภายใน 1 ปี สูงถึง 2 เท่า เมื่อเทียบกับกลุ่มที่ไม่มีภาวะซึ่งเมื่อเคร้า นอกจากนี้ยังมีข้อมูล³² บ่งบอกว่า ภาวะซึ่งเมื่อเคร้าไม่ใช่แค่ปฏิกรรมต่อสนองชั่วคราวต่อความเครียดในการเผชิญกับการต้องได้รับการล้างไตแต่เป็นความดึงเครียดที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตัวโรค โดยผู้ป่วยที่มีโรคไตวายจะต้องเผชิญกับความดึงเครียดหลายอย่าง²⁶⁻²⁸ เช่น การสูญเสียสมดุลของชีวเคมีในร่างกายจากการเป็นโรคไต ความไม่สามารถทำหน้าที่ในบทบาทของตนในสังคม ประสิทธิภาพของร่างกายและการรับรู้แยลลง การรู้สึกว่าตัวเองเป็นภาระของผู้อื่น การต้องเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต การต้องควบคุมด้านโภชนาการ การขาดกำลังใจจากครอบครัว การที่ต้องปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตจากการต้องมาล้างไต จากการที่

เป็นสมณเพศ ต้องมีกิจสังสรรค์ที่ต้องการทำในหมู่สังฆ ด้วยกัน การที่ต้องมาโรงยาบาลบ่อยๆ ทำให้ต้องขาดการปฏิบัติกิจสังสรรค์ไม่สามารถออกบินทบาน ไม่สามารถรับกิจกรรมต่างๆ หรือทำวัตรได้เช่นเดิม ซึ่งจะส่งผลให้สัมพันธภาพในหมู่พระสงฆ์ด้วยกันบกพร่องลง การช่วยเหลือเกื้อกูลกันในชุมชนด้วยมีน้อยต่างคนต่างอยู่ต้องพึ่งตนเองเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้การที่ไม่มีอยู่ในสมณเพศแล้ว การดูแลช่วยเหลือจากครอบครัวจะค่อนข้างน้อยร่วมกับการต้องเผชิญกับภาวะทางอารมณ์จากความโกรธ ความกลัว กังวลจากโรคเรื้อรัง ซึ่งเป็นโรคที่รักษาไม่หาย ไม่มีชีวิตที่ยืนยาว ต้องเข้าโรงพยาบาลหลายครั้ง จากผลแทรกซ้อนของโรค ด้วยเหตุเหล่านี้จึงทำให้มีโอกาสเกิดภาวะซึ่งเมื่อเคร้าได้สูงกว่ากลุ่มชาวราษฎร โดยมีการศึกษาในกลุ่มผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังในแผนกอายุรกรรมโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์³³ พับภาวะซึ่งเมื่อเคร้า ร้อยละ 10.5 มีอาการซึ่งเมื่อเคร้า ร้อยละ 16.2 และพบว่าปัจจัยเสี่ยงต่อภาวะซึ่งเมื่อเคร้าอย่างมีนัยสำคัญคือสถานภาพสมรส ซึ่งไม่ปรากฏในสมณเพศ

นอกจากนี้จากการใช้ DSM-IV diagnostic interview (M.I.N.I.) ยังพบว่ามีโรคซึ่งเมื่อเคร้าที่มีความเสี่ยงในการฆ่าตัวตายถึง ร้อยละ 14.7 (Major depressive episode, suicidal risk current ร้อยละ 7.35 และ Major depressive episode, with melancholic feature, suicidal risk current ร้อยละ 7.35) ซึ่งถือว่าเป็นภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรงของโรคซึ่งเมื่อเคร้า²⁶⁻²⁸ โดยมีการศึกษาในต่างประเทศพบว่า ผู้ป่วยไตวายเรื้อรังระยะสุดท้ายที่มีความคิดฆ่าตัวตายมักจะมีอาการต่อต้านการฟอกเลือด ไม่ยอมรับการรักษา ไม่ควบคุมอาหารและบริโภคหน้ำดื่ม โดยจะพบว่ามีอัตราการฆ่าตัวตายในผู้ป่วยกลุ่มนี้สูงกว่าในประชากรทั่วไปถึง ร้อยละ 84^{29,30}

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์อาพาธที่มีภาวะซึ่งเมื่อเคร้าและดับขลุ่ยมินในเลือดกับการเกิดภาวะซึ่งเมื่อเคร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากภาวะซึ่งเมื่อเคร้ามักจะมีความอยากร้าวต่ำ ซึ่งเสี่ยงต่อการเกิดภาวะทุพโภชนาการได้ในผู้ป่วย

โดยรายเรื้อรัง^{34,35} โดยเฉพาะในสมณเพศ ซึ่งการเลือกภัตตาหารให้เหมาะสมกับโรคไตรายเรื้อรังทำได้ลำบาก เพราะเมื่อรับประทานตามแหล่งจะไม่สามารถเลือกชันภัตตาหารได้ ซึ่งอาหารบางชนิดไม่เหมาะสมกับตัวโรค นอกจากรักษานี้ยังมีการศึกษาในผู้ป่วยไตรายเรื้อรัง³⁶ ซึ่งพบว่าจะมีภาระลงของ proinflammatory cytokine เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการทำงานผิดปกติของ noradrenergic และ serotonergic neurotransmission ในสมองซึ่งสัมพันธ์กับการเกิดโรคซึมเศร้า และยังพบว่า³⁷ proinflammatory cytokine จะส่งผลให้มีการลดลงในร่างกายมากขึ้น ความอยากรاحةลดลง ก่อให้เกิดภาวะทุพโภชนาการได้มากขึ้น ซึ่งจะทำให้มีอัตราเสียชีวิตในผู้ป่วยกลุ่มนี้มากขึ้น^{38,39}

อย่างไรก็ตามการศึกษานี้มีข้อจำกัดด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษายังมีจำนวนน้อย และการวินิจฉัยโรคซึมเศร้าในผู้ป่วยไตรายเรื้อรังที่ได้รับการฟอกเลือดต่อเนื่องอาจจะมาด้วยภาวะ uremia เช่น อ่อนเพลีย เป็นอาหาร การนอนผิดปกติ หรือการทำงานของระบบทางเดินอาหารแปรปรวน ซึ่งก็สามารถพบได้สำหรับการวินิจฉัยกลุ่มอาการของโรคซึมเศร้า ดังนั้นผู้ศึกษาจึงพยายามแยกอาการทางกายที่เกิดจากภาวะ uremia ออกโดยการให้ทำแบบสอบถามหลังจากฟอกเลือดร่วมกับผลการตรวจร่างกายระบบประสาทอยู่ในเกณฑ์ปกติ

สรุป

การศึกษาหาค่าความชุกของภาวะซึมเศร้าและโรคซึมเศร้าในพระสงฆ์อาพาธด้วยโรคไตรายเรื้อรัง สุดท้ายที่ได้รับการฟอกเลือด ในโรงพยาบาลสูง จำนวน 68 ราย โดยใช้แบบสัมภาษณ์ PHQ-9 และ M.I.N.I พบความชุกของภาวะซึมเศร้า ร้อยละ 42.6 และโรคซึมเศร้าที่มีความเสี่ยงในการร่าด้วย ร้อยละ 14.7 และจากการศึกษาถึงปัจจัยที่นำ至ภาวะซึมเศร้าพบว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างพระสงฆ์อาพาธที่มีภาวะซึมเศร้าและระดับอัลบูมินในเลือดต่ำกับภาวะซึมเศร้า

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ดังนั้นอายุรแพทย์หน่วยไตและพยาบาลในทีมควรให้ความสำคัญในเรื่องของการประเมินภาวะซึมเศร้า เพื่อปรึกษาจิตแพทย์ในการร่วมให้การวินิจฉัยและการดูแลรักษา นอกจากนั้นบทบาทของนักโภชนาการก็มีส่วนสำคัญในการดูแลแบบองค์รวม ซึ่งจะส่งเสริมให้พระสงฆ์อาพาธโรคไตรายเรื้อรังมีคุณภาพชีวิตและผลการรักษาที่ดี

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณพราครุ๊เพนู๊สราภิชา ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม เจ้าคณะแขวงดุสิต พระวินัยธิการส่วนกลางและแพทย์หญิงวราภรณ์ภูมิสวัสดิ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสูง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. Josef Coresh, Brad C. Astor, Tom Greene, Garabed Elenyan, Andrew S. Levey. Prevalence of chronic kidney disease and decreased kidney function in the adult US population; Third National Health and Nutrition Examination Survey. J Am Kidney Dis 2003; 41:1-12.
2. Steven J. Esther M, Peter G. David W, Timshy A. Paul Z, Robert C. Prevalent of kidney damage in Australian Adults : The Ausdiab kidney disease. J Am Soc Nephrol 2003; 14:S131-8.
3. Ramiray SPB, McClellan W, Port FK, Hsu SIH. Risk factors for proteinuria in a large, Multiracial, Southeast Asian Population. J Am Soc Nephrol 2002; 13:1907-17.
4. อนุดร. จิตตินันทน์. โครงการลงทะเบียนการรักษาทดแทนไตในประเทศไทย. การลงทะเบียนการรักษาทดแทนไตในประเทศไทย. (Thailand Renal Replacement Therapy Registry) รายงานปีแรก. วารสารสมาคมโรคไตแห่งประเทศไทย 1998; 4 :188-201.

5. TRT registry sob. Committee, The Nephrology Society of Thailand. Thailand Renal Replacement Therapy Registry : Amnual Report 2005. Available www.Nephrothai.org.
6. Son YJ, Choi KS, Park YR., Bae JS. Depression, Symptoms and the quality of life in patients on hemodialysis for end stage renal disease. *Am J Nephrol* 2009; 29:36-42.
7. Kimmel PL, Peterson RA.. Depression in end stage renal disease patient. Treated with hemodialysis : tools, correlates, outcome, and needs. *Semin Dial* 2005;91-7.
8. Kimmel PL, Cukor D, Cohen SD, Peterson RA. Depression in end-stage renal disease patients: a critical review. *Adv Chronic Kidney Dis* 2007; 14:328-34.
9. Cohen SD, Norris L, Acquaviv K, Peterson RA, Kimmel PL. Screening diagnosis, and treatment of depression in patients with end stage renal disease. *Chin J Am Soc Nephrol* 2007; 2:1332-42. Epub 2007 Oct 17.
10. Chilcot J, Wellsted D, Farrington K. Depression in end-stage renal disease: current advances and research. *Semin Dial* 2010; 74-82.
11. Cukors D, Coplan J, Brown C., Friedman S, Cromwell-Smith A, Peterson RA, Kimmel PL, Depression and anxiety in urban hemodialysis patients. *Chin J Am Soc Nephrol* 2007; 2:484-90.
12. Feroze U, Martin D, Reina-Patton A, Kalantar-Zadeth K, Kopple JD, Mental health, depression, and anxiety in patients on maintenance dialysis. *Iran J Kidney Dis* 2010; 4:173-80.
13. Hedayati SS, Minhajuddin AT, Afshar M, Toto RD, Trivedi MH, Rush AJ. Association between major depression episode in patients with chronic kidney disease and Initiation of dialysis, hospitalization or death. *JAMA* 2010; 303:1946-53.
14. Hedayati SS, Minhajuddin AT, Toto RD, Morris DW, Rush AJ. Prevalence of major depression episode in chronic kidney disease. *Am J Kidney Dis* 2009; 54:424-32.
15. Park HC, Yoon HB, Son MJ, Jung ES, Joo KW, Chin HJ, et al. Depression and health- related quality of life in maintenance hemodialysis in patients. *Clin Nephrol* 2010; 73:374-80.
16. เกรียง ตั้งส่ง, ไดกัน นาภาธร, สมชาย เอี่ยมอ่อง. Conservative management สำหรับผู้ป่วยโรคไตaway เรื้อรัง. ใน : สมชาย เอี่ยมอ่อง, เกรียง ตั้งส่ง, (บรรณาธิการ). โรคไต กลไก พยาธิสรีรวิทยา การรักษา.กรุงเทพฯ : โรงพยาบาลพิมพ์ชวนพิมพ์, 2538.
17. National Kidney Foundation. K/DOQI Clinical practice guidelines for chronic kidney disease : evaluation classification and Stratification. *Am J Kidney Dis* 2002 : 39 (2suppl1) : S1-S266.
18. Lotrakul M, Sumrithe S, Saipanish R. Reliability and validity of the Thai version of the PHQ-9. *BMC Psychiatry* 2008; 8:46.
19. พันธุ์นภา กิตติรัตน์ปญูลย์, มธุริน คำวงศ์ปิน. ความตรงของเครื่องมือวินิจฉัยโรคทางจิตเวช (Mini International Neuropsychiatric Interview : M.I.N.I.) ฉบับภาษาไทย. วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย 2548; 13.
20. Watnick S, Kirwin P, Mahnensmith R, Concato J . The prevalence and treatment of depression among patients starting dialysis. *Am J Kidney Dis* 2003; 41:105-10.
21. Walters BA, Hays RD, Sitzer KL, Friedman M, Carter WB. Health-related quality of life, depressive symptoms, anemia, and malnutrition at hemodialysis initiation. *Am J Kidney Dis* 2002; 40:1185-94.

22. Smith MD, Hong BA, Robson AM. Diagnosis of depression in patients with end-stage renal disease : Comparative analysis . Am J Med 1985; 79:160-6.
23. Feroze U, Martin D, Reina-Patton A, Kalantar-Zadeh K, Kopple JD. Depression, and anxiety in patients on maintenance dialysis. Iran J Kidney Dis 2010; 4:173-80.
24. Drayer RA, Piraino B, Reynolds CF 3rd, Houck PR, Mazumdar S, Bernardini J, et al. Characteristics of depression in hemodialysis patients : symptoms, quality of life and mortality risk. Gen Hosp Psychiatry 2006; 128:306-12.
25. Koenig HG, George LK, Peterson BL. Depression in medically ill hospitalized older adults : prevalence, characteristics, and course of symptoms according to six diagnostic schemes. Am J Psychiatry 1977; 154:1376-83.
26. Kimmel PL, Weihs KL, Peterson RA. Survival in hemodialysis patients : The role of depression. J Am Soc Nephrol 1993 4:12-27.
27. Kimmel PL. Depression in patients with chronic renal disease : what we know and what J Psychom Res 2002; 53:951-6.
28. Abram HS, Moore GL, Wertervelt BF Jr. Suicidal behavior in chronic dialysis patients. Am J Psychiatry 1971;127:1199-204.
29. Kurella M, Kimmel PL, Yong BS, chertow GM. Suicide in the US End-stage renal disease program. J Am Soc Nephrol 2005; 16:774-81.
30. Lopes AA, Bragg J, Yong E, et al. Dialysis outcomes and practice patterns study (DOPPS) : Depression as a predictor of mortality and hospitalization among hemodialysis patients in the United States and Europe. Kidney Int 2002; 62:199.
31. Hedayati SS, Bosworth HB, Briley LP, Sloane RJ, Pieper CF, Kimmel PL, et al. Death or hospitalization of patients on chronic hemodialysis is associated with a physician-based diagnosis of depression. Kidney Int 2008; 74:930-6.
32. Kimmel PL. Towards a development view of end-stage renal disease. Am J Kidney Dis 1990; 15:191-3.
33. วงศ์มี บันณสิทธิ์รัตน์, พีรพนธ์ ลือบุญธวัชชัย. ภาวะวิตกกังวล ภาวะซึมเศร้า และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ในผู้ป่วยโรคไตเรื้อรังในแผนกอายุรกรรม โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 2010; 55:203-11.
34. Maes M. Major depression and activation of the inflammatory response system. Adv Exp Med Biol 1999; 461:25-46.
35. Seidel A, Arolt V, Hunstiger M, Rink L, Behnisch A, Kirchner H. Cytokine production And serum proteins in depression. Scand J Immunol 1995; 41:534-8.
36. Leonard BE. The immune system, depression and the action of antidepressant. Prog Neuropsychopharmacol Biol Psychiatry 2001; 25:767-80.
37. Slenvinkel P, Barany P, Heinburger Q, Pecoits-Filho R, Lindholm B. Mortality, malnutrition and atherosclerosis in ESRD : What is the role of interleukin -6 ? . Kidney Int 2002; 80 (suppl):103-8.
38. Koo JR, Yoon JW, Kim SG, Lee YK, Oh KH, Kim GH, et al. Association of depression with malnutrition in chronic hemodialysis patients. Am J Kidney Dis 2003; 41:1037-42.
39. Friend R, Hatchett L, Wadhwa NK, Suh H. Serum albumin and depression in end-stage renal disease. Adv Perit Dial 1997; 13:155-7.